

handler eller producent uden for det EU-direktivbase-rede område vil få en tillægsfrist på 1 år fra afbrydel-sen mv. til at gøre kravet gældende.

Bestemmelsen i stk. 2 vil i et vist omfang kunne kombineres med de foreslåede tillægsfrister i § 13 (er-statningskrav i anledning af strafbart forhold) og § 14 (hindringer for afbrydelse af forældelsesfristen). Det gælder i tilfælde, hvor den regresforpligtede er omfat-tet af en af de nævnte bestemmelser. Hvis der f.eks. er tale om, at en skyldner (den regresberettigede) har et krav mod en medskyldner (den regresforpligtede), og denne medskyldner forsvinder inden udløbet af til-lægsfristen efter § 12, stk. 2, vil forældelsesfristen for den regresberettigedes krav i medfør af § 14 ikke ud-løbe før tidligst 1 år efter, at fordringshaveren blev el-ler burde være blevet bekendt med den regresforplig-tedes opholdssted.

Til § 13

Erstatningskrav, der udspringer af strafbart forhold, er som udgangspunkt omfattet af de almindelige fri-ster, dvs. en frist på 3 år regnet fra forfaldstidspunktet (skadens indtræden) med mulighed for suspension kombineret med en absolut frist på 10 år, ved person-skade 30 år, der regnes fra den skadevoldende hand-lings ophør, jf. lovforslagets § 3.

I § 13 foreslås en tillægsfrist i tilfælde, hvor straf-spørgsmålet først afgøres efter udløbet af den almin-delige forældelsesfrist for erstatningskravet. § 16 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven foreslås samtidig ophævet, jf. § 10 i det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.).

Efter forslaget gælder reglen både for tilfælde, hvor erstatningskravet pådømmes under selve straffesagen, jf. 1. pkt., og tilfælde, hvor fordringen efterfølgende gøres gældende under et særskilt søgsmål, jf. 2. pkt.

Bestemmelsen angår alle former for erstatning og godtgørelse, dvs. erstatning og godtgørelse for pers-sonskade og dødsfald samt erstatning for tingsskade og formuetab. Bestemmelsen omfatter herunder tab, som det offentlige måtte lide i sager om socialbedra-geri mv.

Ved bestemmelsen i 1. pkt. fastslås det, at udløb af forældelsesfristen ikke er til hinder for, at det under en straffesag, i hvilken tiltalte findes skyldig, kan pålæg-ges den pågældende at betale erstatning eller godtgø-relsen til forurettede i anledning af det strafbare for-hold.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at der er gennemført en straffesag, og at tiltalte findes skyldig under straffesagen. Hvis skyldneren frifindes, eller sagen afvises, kan bestemmelsen ikke anvendes, og den forældede fordring kan herefter ikke gøres gældende.

Formuleringen »findes skyldig« omfatter tilfælde, hvor tiltalte findes skyldig, selv om der ikke idømmes straf, f.eks. på grund af utilregnelighed, hvorimod reg-len ikke vil gælde, hvis der sker frifindelse, herunder på grund af strafansvarets forældelse. Ud over fælden-de straffedomme omfatter bestemmelsen rettens tilde-ling af advarsel efter retsplejelovens § 900, tiltaltes vedtagelse indenretligt af at betale en bøde eller un-derkaste sig konfiskation, jf. retsplejelovens § 899, og rettens godkendelse af vilkår for tiltalefratagelse, jf. rets-plejelovens § 723.

Det er uden betydning, om der er tale om en straffe-lovsovertrædelse eller en overtrædelse af særlovgiv-ningen. Bestemmelsen gælder både offentlige straffe-sager og privat påtalte straffesager, det vil bl.a. sige injuriersager.

Efter 2. pkt. kan kravet også gøres gældende under et særskilt søgsmål, hvis dette anlægges inden 1 år ef-ter endelig afgørelse i en straffesag, i hvilken tiltalte er fundet skyldig, eller inden 1 år efter skyldnerens ved-tagelse af bøde eller anden strafferetlig sanktion. Det er ikke en betingelse for denne tillægsfrist, at erstat-ningskravet er gjort gældende under straffesagen.

Tillægsfristen på 1 år løber fra endelig afgørelse i en straffesag, i hvilken tiltalte er fundet skyldig. For-muleringen »endelig afgørelse i en straffesag« inde-bærer bl.a., at hvis tiltalte har anket en fældende by-retsdom, men under ankesagen frafalder anken, reg-nes fristen fra det tidspunkt, da anken frafaldes. Hvis byretsdommen ikke ankes inden for ankefristen, reg-nes fristen fra det tidspunkt, da fristen for anke er ud-løbet, eller ankeafkald er meddelt. Udtrykket »er fun-det skyldig« skal forstås på samme måde som anført vedrørende 1. pkt.

Tillægsfristen løber endvidere fra skyldnerens »vedtagelse af bøde eller anden strafferetlig sankti-on«, dvs. udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiska-tion, jf. retsplejelovens § 832. Bestemmelsen omfatter derimod ikke udenretligt tiltalefratagelse efter retspleje-lovens § 722.

Reglen i 2. pkt. vil kunne kombineres med tillægs-fristerne i lovforslagets §§ 12 og 14. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor der gælder en tillægsfrist efter lovforslagets § 13, 2. pkt., og hvor skyldneren forsvinder, således at fordringshaveren er forhindret i at afbryde forældelsen. I et sådant tilfælde vil for-